

Грицина В.В.

аспірант кафедри економічної теорії

Херсонський державний

університет

м. Херсон, Україна

РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ОСНОВОПОЛОЖНИЙ ІНСТРУМЕНТ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ ВЦІЛОМУ

Провідні держави світу давно оцінили переваги розвитку туристичної галузі, оскільки розвиток рекреаційного потенціалу сприяє диверсифікації економіки, підвищенню ефективності використання природно-ресурсного запасу країни чи регіону, а також обумовлює зростання зайнятості та оздоровлення населення.

У той час, коли основні напрямки економічного розвитку регіону (промисловість, торгівля, будівництво, сільське господарство та ін.) вимагають довготривалих реформ та перебудов окремих галузей економіки, розвиток рекреаційної сфери набуває найбільшої актуальності. Це обумовлено тим, що для економіки регіону високе значення курортно-рекреаційного потенціалу полягає в тому, що це:

- сфера швидкого обігу капіталу, при відносно невеликих капіталовкладеннях;
- ефективний засіб оздоровлення населення та модернізації інфраструктури;
- можливість створення нових робочих місць як у державній, так і в регіональній економіці[1, с. 24].

Також треба наголосити, що створення комплексних передумов для безперешкодного та динамічного розвитку рекреаційного потенціалу регіону є одним з пріоритетних напрямів економічного зростання, структурної

модернізації економіки країни, а також наповнення бюджетів як на регіональному, так і державному рівнях.

Проте, необхідно зауважити, що забезпечення належного розвитку рекреаційного потенціалу регіону вимагає вирішення низки завдань та проведення ряду заходів щодо кооперації роботи центральних та місцевих органів виконавчої влади, туристичних підприємств, громадськості тощо.

Серед завдань регіону для прогресивного розвитку та підтримки рекреаційного потенціалу, слід виділити:

- удосконалення нормативно-правової бази що регулює роботу суб'єктів туристичної галузі;
- створення умов цілісної державної підтримки рекреаційного сектору;
- розробка стратегії розвитку туризму та курортів на коротко та довгостроковий періоди;
- визначення цілей розвитку рекреаційно-туристичного потенціалу в регіоні;
- формування сприятливого інвестиційного клімату з метою отримання високого рівня привабливості регіону для бізнесу та рекреації.

Сьогодні рекреація є однією із високоприбуткових галузей економіки, що динамічно розвивається, та одним з найважливіших факторів соціально-економічного розвитку території. Відзначимо, що внесок туристичної галузі як вагомого сектора національної економіки країни визначається державною політикою. Саме на державу покладається важлива і відповідальна місія – забезпечувати політичну і економічну стабільність; сприятливий режим в'їзду та виїзду із країни; екологічну безпеку; охорону природної та історико-культурної спадщини тощо [2, с. 20].

Сучасні умови економіки встановлюють перед регіонами будь якої держави нові завдання орієнтації на власні ресурси, що вимагає нових організаційних рішень, які дають змогу при порівняно невеликих витратах раціонально та максимально ефективно використовувати наявні обмежені ресурси. Вирішення питань збереження та відновлення здоров'я населення

можливе за умови ефективного розвитку та підтримки рекреаційного потенціалу, шляхом створення та покращення інфраструктури, що є базисним фактором стійкого функціонування та еволюційної динаміки рекреаційного комплексу регіону. Отже, успішне управління розвитком рекреаційного потенціалу регіону чи країни загалом можливе лише за умови достатньо розвиненої інфраструктури [3, с. 133-135].

Саме формування всіх умов для ефективної роботи у сфері рекреації саморегулюючих механізмів, розвиток яких потребує об'єднання зусиль всіх учасників системи обслуговування – перевізників, підприємств розміщення, організацій дозвілля, відповідних державних служб і відомств у єдиний технологічний комплекс, здатний забезпечити надання надійного і якісного сервісу. Інтеграція всіх учасників рекреаційної галузі повинна ґрунтуватися на єдиних стратегічних спрямуваннях та орієнтації на довгострокове взаємовигідне співробітництво. Адже саме за рахунок всебічної кооперації суб'єктів рекреаційного потенціалу можливе досягнення синергічного ефекту на розвиток як соціального так і економічного сектору регіону в цілому.

Рекреаційний потенціал, як складова регіонального народногосподарського комплексу є перспективною галуззю економічного зростання і робить суттєвий внесок у формування національного доходу країни в цілому. Розвиток рекреаційного потенціалу призведе до підвищення рівня роботи та сервісу підприємств рекреаційної індустрії до європейських стандартів, а також, буде сприяти розвитку виробничої та соціальної інфраструктури регіону, збільшить занятість населення, створивши нові робочі місця і безпосередньо вплине на розвиток супутнього виробництва. Це, в свою чергу, забезпечуватиме відпочиваючих необхідними продуктами, товарами та сервісом, створюватиме сприятливий інвестиційний клімат регіону, а також забезпечить надходження в бюджет додаткових коштів.

Розробка програм розвитку рекреаційного потенціалу регіонів виявить необхідні орієнтири, які дозволять визначити домінуючі тенденції, параметри соціально-економічного і екологічного розвитку, своє місце в

міжрегіональному розподілі праці, скорегує системи управління рекреаційним потенціалом регіонів країни [4, с. 82-84].

Таким чином, можемо зробити висновок, що успіх досягнутий у сфері розвитку рекреаційного потенціалу регіону, в значній мірі допоможе забезпечувати підвищення ефективності управління регіональною економікою, використанням природних та трудових ресурсів, поліпшення якості життя населення регіонів, а також досягнення стабільного соціально-економічного зростання країни в цілому.

Література

1. Смась І.В. Основи географії рекреації і туризму. – Ніжин: Видавництво НДПУ імені Миколи Гоголя. – 2004. – 264 с.
2. Долішній М. Регіональна соціально-економічна політика /М. Долішній // Регіональна економіка. - 1997. - № 2.- С.16 - 27.
3. Корецький С. Про необхідність змін в економічній політиці містобудування // Погляд громадськості: екологічна політика в Україні : матеріали Першої Всеукраїнської конференції екології громадськості. – К. : Інфотерра, 2001. – С. 133-135.].
4. Дишловий І.М. «Програмно-цільовий метод як інструмент управління розвитком рекреаційно-туристичних регіонів». – Економічні інновації – 2010, Випуск № 41. – С. 77-89.